

מזכיר אל הלב, שהוא מלך, לזמן (לידן). ואותו הלב אין דברו ואין חשוק במשמעות העכורים של עצמו, אלא לוקח כל המברר וכל הצח וכל הזכיות וכל הפעשים טובים. וכל אורה העכירות טובים. וכל טנוור ו הכלולוק, שהם מעשים רעים, (איין) וורך אותם לשאר עמם עובדי כוכבים וממלות אותו (בדב) משאיר לפבד, שנאמר בו (בראשית ט) עשו [אחים] איש שער. וכל העורקים שלו, שהם שאר אמות עובדי כוכבים וממלות. זהו שפטותם, וירא השער עליו את כל עונתם. ומה עונתם? עוננותם, שנאמר בו (בראשית כה) ויעקב אישם. והחובות של העמור (של עמו) שהם עורקים ודרקים של הלב.

ומושום זה, שחין וצערת וספחת, לכל אינון אברין, מכבד אשתחוו, מאילין לבולוכין דאשתחוו ביה. מלבא אתי כל בריאותה, לכל אברין. דהכי הוא, כיון דלבא נטיל כל זיכרו וברירה וצחותה. בבד נטיל כל מה דאשתחוו ואשתאר מן לבולוכ ואטנופא. וזריק לכל שאר שייפין, דאיןון שאר העמין עובדי כוכבים וממלות אחרים, בעל פרחיה. ומפסלות דפטולה דבד, נטיל טחול, דאטרם ביה (בראשית א) יהי מארת. (משלו ג) מארת יי בבית רשות.

רעיא מהימנא

אמר הרואה הנאמן, והרי בארו חכמים על זה, טחול שוחק. וזהו (קהלת ז) שחק הקסיל. ומשום זה פרשווהו חכמי המשנה, אויל לו למי שהשעה משחחת לו. וקහלה אמר, טוב פעס משוחק. טוב פעס מושוחק. טוב רצועה של הקדוש ברוך הוא, רצועה להלכות בה הצדיקים

לזיניא (לידינה). וההוא לב, לאו אורחיה, ולאו תיאובתיה, בעכירו דעובדין דעתמיה. אלא בקייט כל ברייר, וכל צחותא, (דף רל"ב ע"ב) וכל זכין, וכל עובדין טבין. וכל ההוא עכירו ובטנופים וכלולוכא דאיןון עובדין בישין, (ס"א ליתא) ויריך לו לשאר עפני עובדי כוכבים וממלות והוא בבר) אנח לכבד. דאטרם ביה, (בראשית ז) עשו אחוי איש שער. וכל ערקין דיליה, דאיןון שאר עמין עובדי כוכבים וממלות. הרא הוא דכתיב, (ויקרא ט) ונשא השער עליו את כל עונתם. מי עונתם. עוננותם. דאטרם ביה, (בראשית כה) ויעקב אישם. וחובין דעמאקדא (ס"א דעפה) דאיןון ערכין זדקין דלבא.

ובגין דא, שחין וצערת וספחת, לכל אינון אברין, מכבד אשתחוו, מאילין לבולוכין דאשתחוו ביה. מלבא אתי כל בריאותה, לכל אברין. דהכי הוא, כיון דלבא נטיל כל זיכרו וברירה וצחותה. בבד נטיל כל מה דאשתחוו ואשתאר מן לבולוכ ואטנופא. וזריק לכל שאר שייפין, דאיןון שאר העמין עובדי כוכבים וממלות אחרים, בעל פרחיה. ומפסלות דפטולה דבד, נטיל טחול, דאטרם ביה (בראשית א) יהי מארת. (משלו ג) מארת יי בבית רשות.

רעדיה מהומנא

אמר רעדיה מהימנא, והא אוקמוה רבנן עליה, טחול שוחק. ואיהו (קהלת ז) שחק הקסיל. ובגין דא, אוקמוה רבנן דמתניתין, אויל לו למי שהשעה משחחת לו. וקיהלה אמר (קהלת ז) טוב פעס משוחק. טוב דבד, דאייה מרה, רצועה דקידשא ברייך הוא, רצועה לאלקאה בה צדיקיא בעלמא דין במרעין בישין, במקתשיין, משוחק דשחיק לו בטחול, וכלולוכא דהאי